

Escrit al comitè d'experts per la redacció de la futura Llei de turisme a Catalunya

1. Reptes Oportunitats, i funció de la normativa turística

Principi rector: diferenciació territorial

La futura Llei de Turisme hauria de partir d'un principi bàsic: **Catalunya presenta realitats turístiques molt diverses**, tant en volum d'activitat com en impacte socioeconòmic i territorial.

La concentració de la recaptació de l'IEET és clara: aproximadament el **95% es genera a Barcelona ciutat i a les marques Costa Brava, Costa de Barcelona i Costa Daurada**, mentre que la resta del territori representa només un 5%. Aquest desequilibri evidencia que els principals reptes associats al turisme (saturació, convivència, pressió sobre l'habitatge) són **fenòmens localitzats**, no estructurals del conjunt del país.

Per aquest motiu, la normativa no pot aplicar criteris homogenis. Cal una llei **flexible, proporcional i territorialitzada**, que permeti actuar amb contundència on hi ha sobrecàrrega real, però que **faciliti el creixement als territoris amb dèficit** d'activitat turística.

Lleida: territori no tensionat amb necessitat d'impuls

A Lleida, el repte no és la contenció del turisme sinó el seu desenvolupament:

- baixa densitat turística
- elevada estacionalitat
- predomini d'empresa familiar
- dificultats de relleu generacional
- manca d'inversió externa estructural

El turisme és una eina clau de desenvolupament local, lluita contra la despoblació i manteniment de serveis. Qualsevol limitació preventiva (moratòries, topalls, càrregues ambientals o fiscals generalitzades) pot tenir un efecte regressiu sobre el territori.

La Llei hauria de garantir explícitament que els territoris no tensionats:

- no quedin sotmesos a mesures dissenyades per zones saturades
- no incorporin nova burocràcia estructural
- puguin créixer en places i projectes
- tinguin accés preferent a polítiques de promoció

2. Canvi climàtic, Sostenibilitat i transició verda: incentius, no imposicions

La Federació defensa la sostenibilitat com a vector de competitivitat, però rebutja models basats en obligacions uniformes.

La transformació verda i digital és més efectiva quan es fonamenta en:

- ajuts directes
- fiscalitat favorable
- finançament accessible
- assessorament tècnic
- retorn de valor

Les obligacions genèriques generen compliment formal, però no transformació real, i penalitzen especialment les pimes i empreses familiars.

A Lleida, la sostenibilitat ha d'anar lligada a activació econòmica, fixació de població i diversificació estacional.

3. Governança turística i participació

Cal un model territorialitzat que reconegui explícitament que Lleida no és un territori turísticament tensionat i que té dret i necessitat a créixer turísticament sense penalitzacions preventives.

4. Promoció Turística i Planificació Territorial: discriminació positiva per a l'interior

La promoció turística hauria de servir també per **redistribuir fluxos**, desviant part de la demanda de zones saturades cap a territoris d'interior.

Es proposa:

- reservar una part significativa dels pressupostos de promoció a Lleida, Pirineu i interior
- vincular aquesta promoció a objectius d'ocupació i allargament de temporada
- incorporar criteris territorials en la planificació

5. Formació i professionalització del sector

Rebutgem sistemes de certificació complexos o obligatoris que incrementin costos i burocràcia a les petites empreses.

L'estabilitat laboral a Lleida depèn de tenir més activitat i desestacionalització, no de normes abstractes.

La formació ha de dissenyar-se amb associacions locals, federacions i empreses, no només des del món acadèmic.

A les empreses familiars de Lleida, la professionalització no és exclusivament hiperespecialització, sinó polivalència (una mateixa persona fa diverses funcions).

6. Allotjaments turístics: classificació models, limitacions i estacionalitat.

Classificació

El règim actual de classificació és útil com a eina d'ordenació bàsica, però presenta limitacions importants per a territoris com Lleida

A Lleida, la competitivitat ve donada per: dimensió familiar, tracte personal, entorn, autenticitat. Atributs que no puntuen en la classificació actual

Garantir el relleu generacional dels existents

A la nostra zona ens qüestionem els habitatges turístics, la possibilitat de les habitacions compartides, ... però el que més ens preocupa als propietaris actuals, es que farem amb el nostre hotel quan nosaltres ja no treballem....

Relleu generacional

Un dels principals reptes del turisme a les terres de Lleida no és la massificació, sinó la continuïtat del teixit empresarial familiar que sustenta l'activitat.

A Lleida, la majoria d'establiments turístics són familiars perquè la demanda existent no permet les rendibilitats necessàries per a l'entrada de grans cadenes hoteleres, com passa a Barcelona o a la costa catalana. El nostre model no és fruit d'una elecció ideològica, sinó d'una realitat econòmica.

Aquests negocis familiars operen amb marges molt ajustats, no són fàcilment traspasables i depenen gairebé en exclusiva del relleu generacional per garantir la seva continuïtat. Sense aquest relleu, no hi ha alternativa empresarial viable.

Si no es faciliten incentius fiscals clars i específics per al relleu generacional, molts negocis no es podran traspasar i acabaran tancant.

Si no es legisla en conseqüència, en un termini de 15–20 anys es perdrà una part molt significativa del teixit turístic familiar de Lleida i del Pirineu. No estem parlant d'optimització fiscal, sinó de supervivència empresarial i d'equilibri territorial i d'aturar la despoblació.

Es menciona per posar en relleu un altra evidència de la disparitat territorial, en diverses zones de lleida tenim immobles que han estat hotels, que porten anys tancats, n'hi ha uns quants, una realitat inexistent a Barcelona.

Estacionalitat i ocupació

El problema de Lleida no és l'excés de turisme, sinó la baixa ocupació i l'estacionalitat a l'agost, en algunes zones del Pirineu. La solució passa per polítiques actives de promoció, atracció de demanda, gestió de la destinació i redirigir fluxos de Barcelona i Costa cap a l'interior. No per restriccions.

7. Municipis Turístics: definició i competència

La Llei hauria de garantir explícitament que: la condició de "municipi turístic" no comporta automàticament topalls, moratòries, fiscalitat addicional. La qualificació de municipi turístic no ha de penalitzar la promoció ni el creixement

8. Fiscalitat turística i corresponsabilitat

Hostaleria de Lleida expressa la seva posició contrària al manteniment generalitzat de la taxa turística, especialment en territoris amb baixa demanda. No té cap sentit.

Si l'impost es manté, cal com a mínim:

- limitar-lo a ús turístic vacacional real
- excloure estades laborals
- garantir retorn territorial íntegre i verificable.
- evitar qualsevol increment automàtic en zones no tensionades

La fiscalitat no pot penalitzar territoris que necessiten créixer.

Annex I- Digitalització i sostenibilitat

Digitalització i Sostenibilitat SÍ, però IMPULSADES NO IMPOSADES:

Digitalització com una eina per millorar la competitivitat, no com un mecanisme de control o restricció de l'activitat.

A l'interior, la prioritat és atraure demanda, no gestionar saturació. La transformació digital i la sostenibilitat s'ha d'impulsar però NO es pot imposar.

La Llei no hauria d'imposar obligacions d'innovació ni de sostenibilitat per tipologia o dimensió. Pensem que la transformació digital i sostenible s'aconsegueix millor amb incentius, no amb imposicions:

Per promoure la SOSTENIBILITAT I LA DIGITALITZACIÓ Es necessita ajuts, fiscalitat favorable, accés a finançament, assessorament i retorn de valor.

DEIXAR que les empreses decideixin com i quan innovar en DIGITALITZACIÓ i en SOSTENIBILITAT, segons el seu model, dimensió i mercat. L'administració ha d'impulsar-ho amb ajuts efectius. Això és més eficient, més just i genera millors resultats.

Conclusió

Hostaleria de Lleida creu que la futura Llei de Turisme ha de reconèixer explícitament la diversitat territorial de Catalunya. No tots els territoris pateixen pressió turística, i no tots necessiten les mateixes eines.

Barcelona i determinades zones de costa requereixen polítiques de gestió de l'excés. Lleida necessita polítiques d'impuls.

Regular és necessari. Fer-ho amb proporcionalitat, equitat territorial i visió econòmica és imprescindible. No fer-ho seria injust pel territori.

Una llei pensada per contenir la saturació no pot acabar limitant el desenvolupament dels territoris que encara estan construint el seu model turístic.

Adjuntem aquest enllaç a la nostra web on aportem les dades i altres valoracions que objectivitzen la nostra realitat, i elaborat per defensar el nostre posicionament en la proposta de nova regulació de la taxa turística.

<https://news.hostaleriadelleida.com/taxa-turistica-loportunitat-desmenar-un-error/>